

[Socialministeren]

slået her af VS. Det betyder da ikke, at vi ikke på forskellig vis kan påvirke kommunerne. Vi kan gøre det politisk, vi kan gøre det som enkeltpersoner, og vi kan gøre det som folketingsmedlemmer, og det har jeg også indtryk af at vi hver for sig gør.

Hr. Tyroll mente, at der ikke var overensstemmelse mellem, hvad arbejdsminister Svend Auken havde sagt, og hvad hr. Kaj Poulsen havde sagt. Det synes jeg der er ganske nøje. Jeg forstod heller ikke på de citater, hr. Tyroll bragte, at hverken arbejdsministeren eller den socialdemokratiske ordfører ønskede en ændring af det forhold, at det var kommunernes afgørelse. Jeg kan da også her understrege, hvad fru Agnete Laustsen sådan set allerede har været inde på, og hvad jeg også har haft lejlighed til at redegøre for i et samråd i socialudvalget, at der er ganske pæne stigninger i den udbygningstakt, kommunerne har lagt frem. Hvis man ser på tallene fra 1979 til 1985, påregnes der rent faktisk en stigning i pladser på i alt 56.000, og derfor synes jeg, det er en stor misforståelse, hvis vi af debatten i dag får det indtryk, at kommunerne ikke selv forsøger at løse dette problem. Derfor opfatter jeg det også på mange måder som en af de – kan man næsten sige – gentagne diskussioner om kommunernes selvbestemmelsesret, som også fru Lone Dybkjær var inde på det. Det er vel sådan med VS, at de i princippet er tilhængere af et stort engagement ude omkring, græsrodsbevægelser, indflydelse osv., også fra kommunernes side, men så snart disse beslutninger ikke følger de retningslinjer, VS synes er rigtige, forsøger man at få nogle generelle retningslinjer fra centralt hold. Jeg har via onsdagsspørgsmål haft lejlighed til at konstatere det før fra hr. Tyrolls side, og jeg synes også, det er det, der gennemsyrrer det lovforslag, vi behandler her i dag. Vi er ikke enige i en sådan holdning i socialdemokratiet.

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil gerne sige til fru Lone Dybkjær, at vi selvfølgelig i socialdemokratiet er positive over for at drøfte andre former for pasningsmuligheder, blot de har et forsvarligt indhold. Men problemet er jo, at der er en akut venteliste. Den er forskellig i de enkelte kommuner, men det er et stort problem. Og selv om der i løbet af de sidste mange år, i

1970'erne, er sket en meget stor udbygning både inden for daginstitutionsområdet og på dagplejeområdet, er der stadig mange folk, der er skrevet op, og som ønsker deres børn passet i dagpleje eller daginstitutioner. Kommunerne har nogle planer om at udbygge, og i den kommende femårsperiode vil der blive oprettet mange daginstitutionspladser, men vi vil gerne være med til at tilskynde kommunerne til, at man får udbygget, sådan at det faktiske behov for pladser dækkes. Og den målsætning vil ikke være uforenelig med de begrænsninger, der er lagt på kommunernes udgifter. I nogle kommuner vil det være sværere at gennemføre den prioritering, der skal til, end i andre kommuner, men i almindelighed kan man ikke sige, at det vil være umuligt at løse problemet gennem en udbygning.

Til slut vil jeg godt sige, at vi i socialdemokratiet på intet tidspunkt har ønsket at bagatellisere børnepasningsproblemet.

Agnete Laustsen (KF):

Hr. Tyroll kunne ikke rigtig forstå, at jeg efterlyste økonomiske beregninger i denne sag, da noget sådant efter hr. Tyrolls mening faktisk lå lidt uden for bistandsloven.

Nu er det jo ret bekendt, at VS som regel udviser ret ophøjet foragt over for alt, hvad der har at gøre med, hvor pengene egentlig skal komme fra. Vi får derimod som regel en masse at vide om, hvad vi skal bruge pengene til. Jeg mener, at man kunne, og jeg mener også, at man burde have fået at vide, når man nu fremsætter et forslag som dette, hvad disse institutioner egentlig koster, og man kunne sikkert uden alt for stort besvær have rettet henvendelse til kommunerne for at få at vide: hvis I nu hundrede procent skal dække behovet, hvor mange institutioner mangler I så? Bare for at give et enkelt lille eksempel, som jeg har erfaret her for et øjeblik siden, kan jeg nævne, at en kommune som Tåstrup oplyser, at den skønner at mangle ca. 31 institutioner, og den skønner en udgift på ca. 3 mill. kr. pr. stk. Det vil altså sige omkring 100 mill. kr. for denne kommune, og det giver trods alt en idé om, hvad det egentlig er for et regnestykke, der burde have ligget på bordet fra VS' side, før vi i realiteten kunne drøfte det.

Jeg kunne ikke rigtig forstå hr. Steffensens bemærkninger i anledning af denne drøften